

CATALÀ SELECTIVITAT

- Accentuació
- Dièresi (norma d'estalbi)
- Apòstrof
- Determinants
- Adjectius [e / a]
- Verbs regulars (imperatius + negació imperatius)
- Verbs irregulars
- Correcció d'errors en les oracions
- Vulgarismes [-guer]
- Nombre dels substantius (plurals)
- Infinitiu
- Gerundi
- Sintaxi
- Accent Diacrític
- Gèneres Periodistics
- Pronoms febles
- Sociolingüística
- Fonètica
- Oracions subordinades (substantives, adjectives i adverbials)
- Laura a la ciutat dels sants
- Drames rurals

ACCENTUACIÓ

Perdó aguda (acaba en a,e,i,o,u,as,es,is,os,us,en,in)

Fàcil plana (no acaba en a,e,i,o,u,as,es,is,os,us,en,in)

Tómbola esdrúixola (s'accontentuen totes)

accents: à / è / é / í / ò / ó / ú

L'**accent diacrític** és aquell que es posa per distingir, en la majoria de casos, parells de paraules que s'escriuen igual però signifiquen coses ben diferents.

4. Taula dels 15 accents diacrítics

Amb accent		Sense accent	
bé	Adverbi, conjunció, interjecció: Li ha sortit bé. Bé ha dit que vindria. Bé, bé! Nom masculí [pl. béns], "satisfacció", "hisenda": Desitjar el bé de tothom. Béns immobles.	be	Nom masculí [pl. bens], "anyell". Nom femení [pl. bes], "nom de la lletra b".
déu	Nom masculí [pl. déus], "divinitat, ésser suprem".	deu	Altres usos [pl. deus] (numeral 10, "font", verb <i>deure</i>).
és	Verb <i>ser</i> .	es	Altres usos (pronomen feble, article salat, plural de la lletra e).
mà	Nom femení [pl. mans], "terminació del braç".	ma	Possessiu aton [pl. mes]: Ma mare.
més	Adverbi, quantitatiu: N'hi ha més. És més difícil que abans.	mes	Altres usos (nom masculí [pl. mesos], "part de l'any"; conjunció; plural del possessiu <i>ma</i>).
món	Nom masculí [pl. mons], "conjunt de totes les coses creades; la Terra".	mon	Possessiu aton [pl. mos]: Mon pare.
pèl	Nom masculí [pl. pèls], "filament que creix a la pell".	pel	Contracció [pl. pels] de <i>per</i> i <i>el</i> .
què	Relatiu (precedit de preposició), interrogatiu, exclamatiu, nom [pl. quès]: El títol amb què s'ha traduït. Què ha fet avui? Explica'm què ha fet. Què dius ara! Voler saber el què.	que	Altres usos (relatiu, conjunció, quantitatiu): El càrrec que ara té. Sembla que plou. Que bonic!
sé	Verb <i>saber</i> .	se	Pronomen feble: No se sap on és.
sí	Adverbi afirmatiu: Sí, és cert. Sí que vindrà. Nom masculí [pl. síes], "afirmació": Va dir que sí. 53% a favor del "sí".	si	Altres usos (pronomen; conjunció; nom masculí, "nota musical" [pl. sis]; nom masculí, "interior" [pl. sins]): Només pensa en si mateix. Si que triga! Un quintet en si menor. Duia un infant dins el si.
sòl	Nom masculí [pl. sòls], "superfície del terreny".	sol	Nom masculí [pl. sols], "astre", "nota musical"; adjectiu [pl. sols].
són	Verb <i>ser</i> .	son	Nom masculí [pl. sons], "acte de dormir"; nom femení [pl. sons], "ganes de dormir"; possessiu aton [pl. sos]: Té un son tranquil. Tinc molta son. Son pare.
té	Verb <i>tenir</i> .	te	Altres usos (pronomen feble, "infusió", nom de la lletra t).
ús	Nom masculí [pl. usos], "acció d'usar".	us	Pronomen feble: Us ha de dir una cosa.
vós	Pronomen fort: Parlen de vós.	vos	Pronomen feble: Vestiu-vos.

La dièresi:

ús: 1) per formar la (U) en els diftongs creixents

2) Per tancar un diftong (quan no podem posar accent)

ex: aigües, qüestió

verbs en imperfecte: produïa, obeïa

norma d'estalvi:

Són casos en què no marquem aquests hiats amb el signe de la dièresi. No posem dièresi, malgrat que hi ha un diftong que no es forma en els casos següents:

1. Quan la **L** o la **Q** han de dur accent segons les normes d'accentuació:

país, veí, conduís...

2. En els temps verbals **futur** (agrairé) , **condicional** (agrairia) , **infinitiu** (agrair) i **gerundi** (agraint) dels verbs acabats en vocal + ir

traduint, reduir....

3. En els sufixos **-isme**, **-ista**

egoïsta, alturista...

4. En les paraules compostes amb els prefixos **contra**, **re**, **co**, **anti**, **semi**
contradicció, reïcidir, antiinflamatori, coincidir...

5. En els mots que tenen terminacions llatines com **-ius**, **-ium**
aquàrium, pòdium, Màrius....

1. TIPUS:

- Articles
- Demonstratius
- Possessius
- Quantitatius
- Indefinitis
- Numerals
- Interrogatius / Exclamatius

2. Apòstrof

No s'apostrofen les paraules femenines que comencen per i / u / hi / hu o que la primera síl.laba sigui àtona.

Ex: La història / La humanitat / La independència / La unitat

3. Possessius

el nostra / la nostra / el vostre / la vostra

4. Indefinitis

un altre / una altra

5. Numerals

Cardinals: 1564 Mil cinc-cents seixanta-quatre

Ordinals: 1r 2n 3r 4t 5è

6. Quantitatius

massa / prou / força ----> Aquests són invariables ex: Tinc masses deures (incorrecte)

Tinc massa deures

gaire / bastant ----> Ténen plural però no femení Tinc bastants cosins (correcte)

Tinc bastantes cosines (incorrecte)

SUBSTANTIUS

Interferències amb el castellà:

els afores	el pendent	el dubte
un anell	el corrent	el llexiu
els espinacs	el senyal	
un avantatge	el costum	
el pebre	el deute	
el compte	el llegum	
el front	el titella	

femenins:

una amargor	la sida
una anàlisi	la remor
les postres	una aroma
una àncora	la suor
una olor	la dent
la síndrome	una allau

SIGNIFICATS DIFERENTS SEGONS L'ARTICLE

un editorial / una editorial
el fi / la fi
el llum / la llum
un ordre / una ordre
el son / la son
el terre / la terra
el còlera / la còlera
el pols / la pols
el poder / la poder

NOMBRE DEL SUBSTANTIU

1. Vocal tònica ex: mà, mabs
carbó, carbons

2. Doble plural

-st test, testos

-xt texts, textos

-ig raig, rajos

-sc disc, discos

3. Masculins aguts

-s

-ç

-x -----> -os índex, índexs annex, annexos gust, gustos

-ix

-tx

L'ADJECTIU

1a terminació: m=f ell és intel.ligent ella és intel.ligent

2 terminacions: m / f ell és lleig ella és lletja

agre agra

ample ampla

còmode còmoda

culte culta

digne digna

.....

Adjectius:

ample ampla

intel.ligent intel.ligent

homòleg homòloga

socolent socolenta

amable amable

feliç feliç

cèl.lebre cèl.lebre

pobre pobra

culte culta

fàcil fàcil

amargant amargant

ELS VERBS

TEMPS VERBALS DE LA PRIMERA, SEGONA I TERCERA CONJUGACIÓ + ELS VERBS IRREGULARS (llibre)

SINTAXI: ORACIÓ SIMPLE

1. Tipus de verb

a) impersonals ---> no tenen subjecte = plou, neva....

b) verbs copulatius ----> ser / estar / semblar

c) verbs transitius----> necessiten CD ex: comprar el diari / robar joies

verbs intransitius ----> no poden portar CD ex: córrer , telefonar ,caminar....

2. Subjecte

a) concordança (subjecte.verb)

b) a l'oració , el líptic , impersonal

c) V. Amb subjecte darrere (agradar, interessar, resultar, venir, arribar...)

d) Passiva reflexa “ Es venen coses” coses = subjecte “Es descomptaran tres punts” 3punts
subj

3. Complement del verb

complement directe:

– V. Transitiu Pronominalització: el / la / els / les / en / ho

ex: ell mira les notes (les notes = CD)

– Oració passiva i Compl. Agent: Activa = En Joan menja tomàquets / Passiva: Els tomàquets són menjats per en Joan (són menjats = v. Passiu) V passiu = v. Ser + participi

– a + CD (incorrecte) Abraço a la meva mare (incorrecte) Abraço la meva mare.

Complement indirecte:

– a / per a = S prep Pronominalització li / els ex: Compra un regal a la seva mare = li
compra un regal

Complement Circunstancial :

– lloc / temps / mode / instrument

– S Adv i CN poden fer la funció de CC

L'INFINITIU

a) vulgarismes en -guer ex: sapiguer (saber) / capiguer (cabre) / poguer (poder) / siguer (ser)...

b) Interferències 2º conjugació -RE

batre

cloure

córrer

fondre -----> + derivats combatre (combatir) incórrer (concórrer)

metre

rebre

rompre

decebre

c) Són de la 3º conjugació

Atemorir , repel·lir, competir, garantir, reflectir, traïr, cloïr..... 1º conjugació: aterrar, culpar....

d) No són incoatius

ajupeir ----> ajupeixo no

bullir ----> bulleixo no

fugir ----> fugeixo no

GERUNDI

-vulgarismes en -guer SABENT NO sapiguent / CABENT NO capiguent

ÚS DEL GERUNDI

1. Simultaneïtat

2. Acció immediatament anterior NO posterioritat o causa

LES PERÍFRASIS VERBALS

D'infinitiu:

-De probabilitat: deure + infinitiu ex: Per què corre ? Deu tenir presa

-D'obligació: haver de + infinitiu ex: Ha de fer-ho

-D'intencionalitat: voler + infinitiu ex: Vol fer-ho

-De possibilitat: poder + infinitiu ex: No puc fer-ho

-De ponderació: arribar a + infinitiu ex: Arribarà a fer-ho

-D'imminència: anar a + inf : Anava a fer-ho estar a punt de + inf : He estat a punt de fer-ho

-D'inici: (Començar a + inf) (arrencar a + inf) (posar-se a + inf)

-D'acabament: acabar de + inf Ja he acabat de rentar

-De repetició: tornar a + inf Ha tornat a ploure

De participi:

-De conseqüència: quedar + part : Vam quedar decebudes

-De resolució: tenir + part : Ja tinc aprovades dues assignatures

De gerundi:

-De duració: (estar + ger) ---> Fa dues hores que està saltant (anar+ ger) ---> Anava escampant calúmnies

MORFOLOGIA VERBAL

Verbs regulars. En català hi ha 3 conjugacions : 1º : -AR / 2º: -ER,-RE / 3º: -IR .

Els verbs regulars segueixen un model de conjugació per contra els irregulars no.

PRIMERA CONJUGACIÓ:

1. DONAR és regular: NO ÉS JO DONC L'ÚS CORRECTE ÉS dono, doni, donés....
2. Canvis d'ortografia: c---> ç començo / comences g---> j monjo / monges etc....
3. Dièresi; aquell grup de verbs que acaben en vocal + -ar
actuar, triar, estudiar, canviar, suar ... Present subjuntiu = que jo estudiï , que tu triïs...
Imperatiu = Canvia tu , canvi ell , canviem nos, canvieu vs, canviïn ells

SEGONA CONJUGACIÓ :

Futur i Condicional -----> Es formen a partir de l'infinitiu ex: Perdre perdré

TERCERA CONJUGACIÓ

Purs: Dorm-o / Dorm-s / Dorm / Dorm-in / Dorm-iu / Dorm-ien

Incoatiu: serv- eixo / serv-eixes / serv-eix / serv-im / serv-iu / serv-eixen

2. Dièresi : vocal + ir = traduïr, agraïr, obeïr Ex: Imperfet subjuntiu = Obeïs / Obeïsis / Obeïs / obeïssim / obeïssiu / obeïsim

Pres. Indicatiu: agraeixo / agraeixes / agraeix / agraiïm / agraiïu / agraeixn

Pres. Subjuntiu: tradueixi / tradueixis / tradueixi / traduïm / traduïu / tradueixin

IMPERATIU

canta tu

canti ell

cantem nosaltres

----->

Els imperatius que conjugats facin -gue la

canteu vosaltres

segona persona del singular i plural canvia . Exemples :

cantin ells

Conec: coneix tu / conegui ell / coneguem nosaltres / coneixieu vosaltres / coneguin ells

Absoldre: absol tu / absolgui ell / absolguem nosaltres / absolheu vosaltres / absolguin ells

S. prep : introdit per una preposició

La preposició va lligada al verb

Verbs: recordar-se de / oblidar-se de / adonar-se de / riure's de / continuar a / creure en

ATRIBUT

verb copulatiu: ser / estar / semblar modifica o complementa tan al subjecte com al verb

COMPLEMENT PREDICATIU

Normalment és un adjectiu. Complementa a un verb predicatiu. Complementen alhora verb i subjecte.

ELS PRONOMS FEBLES

Li vaig fer una abraçada -----> Vaig fer-li una abraçada

Cl = vaig fer-los / Els vaig fer

EM / ENS -----> 1 persona

ET / US -----> 2 persona

ES -----> 3 persona

Quan els verbs comencen per i / u / hi / hu àtones no s'apostrofa ex: No utilitza l'agenda No la utilitza.

COMPLEMENTES VERBALS + SUBSTITUCIÓ PRONOMINAL + EXEMPLES

CD el / la / els / les Han prohibit aquest producte----> L'han prohibit

SN definit en Han prohibit molts productes ----> N'han prohibit molts

neutre (això / allò / subordinada / substantiva) ho Han prohibit això ---> Ho han prohibit

C. Indirecte li / els Han demanat permís a l'alcaldesa ----> Li han demanat permís

C. Règim Verbal en / hi Ja s'ha adonat de l'error ----> Ja se n'ha adonat

C. Circunstancial / S. Adv / S. Prep hi Escriu malament ---> hi escriu

Atribut ho L'empar és alacantina ----> L'empar ho és

C. Predicatiu hi La carn es veu passada -----> La carn s'hi veu

COL.LOCACIÓ DELS PRONOMS FEBLES

a) Segons el temps verbal

-darrera del verb ----> infinitiu "Agafar-lo" / gerundi "Agafant-lo" / imperatiu " Agafa-ho"

-a davant / al darrera ----> perífrasi verbal i passat perifràstic ex: Vull agafar els llibres = El vull agafar

-a davant : la resta del temps -----> L'agafo / L'he agafat / L'agafaria....

b) segons la forma del verb

-Pronom davant del verb + consonant = El pentina

-Pronom davant del verb + vocal = Apòstrof “ L'agafo”

-Pronom darrera del verb + consonant = Guionet = Vull agafar-ho

-Pronom darrera del verb + acaba en vocal = Apòstrof = Agafa'l

Apòstrof:

Sempre a la dreta, el màxim possible

Me'n dóna

M'en dóna (incorrecte)

*excepcions: El pare d'en Martí L'EN : treu el pa del forn ---> L'En treu

LA HI no L'HI Posa la safata damunt la taula -----> La hi posa

Guionets

1 sol apòstrof i tants guionets com calguin ex: podeu anarvos-en / podeu posar-vos-la / Dóna-me'l

SINTAXI DELS PRONOMS FEBLES

1.Subjecte: Només es pot substituir en un cas : EN

El subjecte va darrera del verb

2. Complement directe:

CD definit : introduït per un article definit o demostratiu : el / la / els / les

CD indefinit: introduït per un article indefinit o quantitatiu o determinant indefinit : EN

CD neutre: això, allò , subord. Substantiva

3. Complement indirecte:

Li / Els però ATENCIÓ: Es pot confondre CD al plural “els” . El plural sempre és : Els

4. CC / CRV :

Ens han de fixar en la preposició encapçalada : DE implica EN

5. ATRIBUT HO indef EL / LA / ELS / LES

6. C PRED: substitució per hi

7. CN / C. ADJ: Només es substitueixen quan van introduïts per DE : És capaç de suspendre :
N'és capaç

LAURA A LA CIUTAT DELS SANTS ; Miquel Llor

(apunts classe + llibre)

FOTOCÒPIA GÈNERES PERIODÍSTICS

Article d'opinió , columna, cartes al director o al lector , crítica....

GÈNERES INFORMATIUS

La notícia, reportatge, crònica.....

REGISTRES TEXTUALS

ESTÀNDAR: És un tipus de registre general , pot ser escrit o oral , amb una visió objectiva i un grau mitjà (mitjà-alt). Es troba una varietat dialectal comuna entre tots els parlants i com un registre neutre adequat a les situacions mínimament formals. S'ensenya preferentment als centres docents. Coincideixen amb la llengua correcta o normativa. Crea en els parlants consciència de la llengua. Construcció culta i correcta, evita formulacions que dificulten la comprensió. Ús de cultismes coneguts i evita col·loquialismes. Ús generalment denotatiu del llenguatge.

CIENTIFICOTÈCNIC: És un tipus de registre més especialitzat. Pot ser escrit o oral, amb una visió objectiva i un grau alt. Es caracteritza per l'absència de referències personals i ús d'oracions impersonals. Ús del llenguatge formalitzats i de codis propis (símbols algebraics, químics, fonètics..). Ús gairebé absolut d'oracions enunciatives. Tecnicismes i cultismes, sovint creats a partir d'elements grecs i llatins o bé de llengües com l'anglès....Ús exclusivament denotatiu del llenguatge.

LITERARI: Tipus de registre general. Habitualment el podem trobar escrit. Presenta una visió subjectiva i el grau normalment és alt. Es caracteritza per una gran expressivitat. Compleix una funció estètica que és la més típica però no la única. Presenta sovint artificiositat. El llenguatge literari és el més ric i variat, de manera que una obra pot incloure tota mena de registres seqüències textuais i tipus de text. La seva sintaxi normalment és complexa. Ús de tots els mots de la llengua fins i tot de dialectismes. Ús connotatiu , figuratiu, polisèmic, simbòlic....Cosa que afavoreix no tan sols la diversitat d'interpretacions sinó també l'accés a realitats altrament difícils

d'expressar.

Fotocòpia sociolingüística

L'ORACIÓ COMPOSTA

Oració simple = un sol predicat

Oració composta = dos o més predicats

tipus de coordinades:

oració coordinada copulativa : (i , ni) ex: vol que vinguis i hi insisteix

oracions coordinades disjuntives : (o , o bé) ex: Demà faré això o un altre cosa

oració coordinada distributiva : (ni...hi / o ...o / ara...ara) ex: no és feliz ni ho serà mai

oració coordinada explicativa : (és a dir / o sigui / això és ...) ex: m'agrada la camiseta és a dir vull que me la compis.

Oració coordinada adversativa: (però / sinò (que) ex: Se esquiar però m'agrada més la platja

oració coordinada il.lativa: “conseqüència” (doncs, per tant, de manera que...) ex: Penso, per tant existeixo.

Oració coordinada continuativa: (a més, d'altra banda, doncs...) ex: Doncs com et deia, prefereixo la platja.

ORACIONS SUBORDINADES:

Hi han de tres tipus : SUBSTANTIVA, ADJECTIVA , ADVERBIAL

SUBSTANTIVA: completiva / d'infinitiu / interrogativa / de relatiu

ADJECTIVES: de relatiu (funció del pronom relatiu + antecedent)

ADVERBIALS : temporal / locativa / modal / **causal** / **finals** / concessives / consecutives / comparativa / condicional .

(mirar fotocòpia + apunts + esquemes + exercicis o. Sub. Subs....)

DRAMES RURALS ; Victor Català

apunts classe + resum internet

FONÈTICA:

(exercicis + resum del llibre + esquema llibre)